

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

רב טוראי אברהם בלום ז"ל

בן קלרה ובנימין-זאב

נולד בירושלים

בתאריך כ"ד באייר תש"ט, 23/5/1949

התגורר בירושלים

התגייס בספטמבר 1967

שרת בחיל הרפואה

נפל בעת מילוי תפקידו בשרותו

כ"ו בתשרי תשל"ד, 22/10/1973

נקבר בהר הרצל

אזור: ה חלקה: 1 שורה: 4 קבר: 11

הותיר אחריו אישה, הורים ואחות

בן 24 בנופלו

קורות חיים

אברהם, בן קלרה ובנימין-זאב, נולד ביום כ"ד באייר תש"ט (23.5.1949) בירושלים. הוא למד בבית-הספר היסודי לבנים "דוגמא", ואחרי-כן סיים את לימודיו בבית-הספר התיכון "סמינר מזרחי", במגמה הריאלית. אברהם, שהיה ידוע בכינויו אבי, חונך ברוח המסורת היהודית. בבית ספג את ערכי האמונה באלוהי ישראל ובתורתו ואת האהבה העזה לעם ולמולדת. אבי היה בעל נפש רגישה ועדינה וידע לשמוח בכל אשר לו. הוא הקרין טוב-לב ואהבה והיה בעל קסם אישי, שחיבבו על הסובבים אותו. הוא התעניין בתחומים רבים ומגוונים. כאוהב ארצו היה בקי בתחומי המדיניות והמשק והיה שותף לפעילות

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

חברתית ענפה, בהיותו חבר בתנועת-הנוער "בני-עקיבא". כמו-כן הרבה לעסוק בפעילות ספורטיבית והצטיין בעיקר בענף השחייה.

אברהם גויס לצה"ל בסוף ספטמבר 1967 והצטרף לנח"ל. עם חבריו לגרעין "גלבוע" עשה בהכשרה חקלאית בקיבוץ עין-הנציב. לאחר הטירונות עבר קורס לחובשים-קרביים והשתתף בתפקיד זה בפעילות מבצעית רבה. הוא נטל חלק במרדפים אחר מחבלים בבקעת-הירדן וכן השתתף בקרבות מלחמת-ההתשה, במעוז שעל גדת האגם המר בסיני.

בסוף ספטמבר 1970 שוחרר אבי מהשירות הסדיר והוצב ליחידת מילואים של חיל השריון, כחובש קרבי. אבי היה תלמיד מצטיין, בעיקר במקצועות הריאליים. עד לנפילתו הספיק להשלים שלוש שנות לימודים בטכניון, בפקולטה להנדסת-בניין ועמד לפני קבלת התואר "בוגר במדעים" (B.Sc). בזכות הצטיינותו ניתנה לו מלגה לשנת הלימודים האחרונה, אולם לא יכול ליהנות ממנה. במלחמת יום-הכיפורים השתתפה היחידה שלו בקרבות הבלימה בסיני. ביום כ"ו בתשרי תשל"ד (22.10.1973), ערב היכנס הפסקת האש לתוקפה, נפגע ונהרג בהפגזת אויב על כוחותינו. הוא הובא למנוחת-עולמים בהר-הרצל בירושלים. השאיר אחריו אישה, שרה, שנשא שמונה שבועות לפני נפילתו, הורים ואחות. לאחר נופלו הועלה לדרגת רב-טוראי.

הוריו הקימו קרן לזכרו, הנושאת את השם "איתן", שמטרתה להעניק סיוע לזוגות צעירים, למימון לימודים והתבססות כלכלית.

בלום אברהם (הביוגרפיה מטעם הצבא)

אברהם, בן קלרה ובנימין-זאב, נולד בכ"ד באייר תש"ט 23. במאי 1949 בירושלים.

הוא למד בבית הספר היסודי "דוגמא" לבנים ואחרי כן סיים את לימודיו בבית-הספר התיכון "סמינר מזרחי", במגמה הריאלית.

אברהם, שהיה ידוע בכינויו אבי, חונך ברוח המסורת היהודית, בביתו ספג את ערכי האמונה באלהי ישראל ובתורתו ואת האהבה העזה לעם ולמולדת. אבי היה בעל נפש רגישה ועדינה, השפח בכל אשר לו. הוא הקריץ טוב לב ואהבה והיה בעל קסם אישי שחיבבו על הסובבים אותו.

הוא התעניין בתחומים רבים ומגוונים, כאוהב ארצו היה בקי בתחומי המדיניות והמשק והיה שותף לפעילות חברתית ענפה בהיותו חבר בתנועת הנוער "בני עקיבא" כמו כן הרבה לעסוק בפעילות ספורטיבית והצטיין בעיקר בענף השחייה. הוא היה תלמיד מצטיין, בעיקר במקצועות הריאליים. עד לנפילתו הספיק להשלים שלוש שנות לימודים בטכניון, בפקולטה להנדסת בניין ועמד לפני קבלת התואר "בוגר במדעים" (B. Sc.) בזכות הצטיינותו זכה למלגה לשנת הלימודים האחרונה, אולם לא יכול להנות ממנה.

אבי גויס לצה"ל בסוף ספטמבר 1967 והצטרף לשורות הנח"ל, עם חבריו לגרעין "גלבוע". הוא עשה בהכשרה הקלאית בקיבוץ עין-הנציב. לאחר הטירונות עבר קורס לחובשים קרביים והשתתף בתפקיד זה בפעילות מבצעית רבה. הוא נטל חלק במרדפים אחר מחבלים בבקעת הירדן וכן השתתף בקרבות מלחמת ההתשה, במעוז שעל גדת האגם המר בסיני.

הוא שוחרר מהשירות הסדיר בסוף ספטמבר 1970 והוצב ליחידת מילואים של חיל השריון, כחובש קרבי.

במלחמת יום הכיפורים השתתפה היחידה שלו בקרבות הבלימה בסיני, בכ"ו בתשרי תשל"ד (22 באוקטובר 1973), ערב היכנס הפסקת האש לתוקפה, נפגע ונהרג בהפגזת אויב על כוחותינו. הוא הובא למנוחת עולמים בהר הרצל בירושלים. השאיר אחריו אישה, שרה, שנשא שמונה שבועות לפני נפילתו, הורים ואחות. לאחר מותו הועלה לדרגה רב-טוראי.

הוריו הקימו קרן לזכרו, הנושאת את השם "איתן", שמטרתה להעניק סיוע לזוגות צעירים למימון לימודים ולהתבססות כלכלית.

אבי "שלנו" הי"ד

סבור אני שלאב קשה לכתוב על בנו שאיננו עוד. במיוחד אם מדובר על בן כמו "אבי שלנו" כפי שהיינו מכנים אותו. היכן להתחיל עם כל המעלות הטובות שלו? לא נשכח לנצח את החיך התמידי שהיה נסוך על פניו. אותו חיך שקסם לכל הבריות. לאבי היתה אישיות רב צדדית. על אף חינוכו על ברכי המסורת, ברוח התורה, לא התעלם מן העולם סביבו. התמצא בפוליטיקה, תרבות, מוסיקה וספורט. בשטח הספורט - היה ענף השחיה האהוב עליו ביותר ואף הצטיין בזה. אבי הצטיין כמו"כ בלימודיו בכל השלבים. בבית הספר היסודי, בתיכון וגם בטכניון שם למד הנדסת בנין. הוא אף קיבל מילגה לשנת לימודיו האחרונה. אותה לא זכה לנצל למעולם לא יזכה לסיים את לימודיו.

אבי נולד בירושלים במאי 1949. זכור לי עוד כשעבר את המבחן הראשון, כשהיה צריך לספור גולות ועוד שאלות אחרות, כדי לבדוק את כושרו להתקבל לבית הספר העממי "דוגמא" לבנים. במסגרת אותו בית ספר המשיך את לימודיו התיכוניים ואח"כ התגייס עם חלק מחבריו לנח"ל דתי. במסגרת זו שהה בקבוצת עין-הנציב. אבי בלט בצניעותו ובאהבת המולדת. היה אומר תמיד שארצנו היא אמנם קטנה אלא היא היפה בתבל. היכן יש עוד מדבר, אדמה פוריה, הרים, ים ואפילו שלג. לאבי היה איכפת מאד מהנעשה בארץ. במסגרת שרות החובה השתתף במרדפים בערבה וכן שירת כחדשיים בתעלה בזמן מלחמת ההתשה. באותו המעוז ע"י "האגם המר" שבקרבתו גם סיים את חייו. אבי לא סיפר לנו שהוא נמצא בתעלה, אלא רק לאחר שסיים אל שרותו שם, כדי שלא נדאג לו. כמזכרת הביא הביתה את התפילין שלו המנוקבות לגמרי כתוצאה מרסיסי פגז שהתפוצץ על ידו.

שמונה שבועות לפני נפילתו נשא לאישה את השרלה שלו. שיחד עמה היו לזוג מאושר. נפילתו שמה קץ לאושרם ולאושרנו. תפילתי היא שבחורים אין ספור כמו אבי ימלאו את הארץ, יבנוה, ויחיו בה בשלום.

אביו

זאב בלום

אבי היקר שלנו

אבי היקר שלנו, הפרת מאתנו ביום הכיפורים פרידה לנצח
אבי היקר שלנו, לא חזרת הביתה, הבית שכל כך אהבת וכל כך ציפה לך
אבי היקר שלנו, בשביל המולדת נאלצת לתת את חייך הצעירים
אבי היקר שלנו, חלומותיך על עתידך אינם יתגשמו
אבי היקר שלנו, לא נראה יותר את חיוךך שקסם את כל הבריות
אבי היקר שלנו, גאוותיה של המשפחה הייתה
אבי היקר שלנו, טוהר הנפש שהיית לדוגמה ומופת לבני דורך
אבי היקר שלנו, שטעמת אך ורק את טעם החיים עם בחירת לבך
אבי היקר שלנו, עזבת את מולדתך שכל כך אהבת
אבי היקר שלנו, השארת אותנו עם עצב הגדול והכואב בלב
אבי היקר שלנו, עד קץ כל הימים יהיה עמנו

הוריך

קלרה וזאב

הר הרצל ואתד מרבבות - אבי "שלנו" הי"ד

"עיר הנועד" כך מכנים בעצב רב את המקום שבו אבי "שלנו" טמון. אחד מרבבות, שורות, שורות כמו בדרגיל סדר הם מונחים שם. קצין ע"י טוראי רב"ט ליד חיילת. האבן, שבה חרוטות השמות באותיות זהב, מונחת כמו כרית על המיטה שבה הם ישנים את שנתם לנצח.

"נולד בירושלים - נפל בקרב בסיני" ובין שני המאורעות סיפור החיים של יקירנו. מכל ארצות תבל באו לכאן למות למען המולדת. נדמה לי שזמרתן של הציפרים שונה, קולן יותר צלול. האם פורחים אותם העצים גם כאן? מקום שבו הם מביטים סביבם כל ימות השנה בעצב ויגון. המקום הוא שקט עם אוירה של קדושה, לעתים נשמע בכי של אם שכולה. רק לקחת ימי זכרון הומה המקום מבני אדם, או בשעה שמביאים לוחם למנוחת עולמים.

יש מבקרים קבועים שבפניהם ניכר הצער העמוק בלבם. לבם מושך אותם בכוח נסתר למקום הזה. מה נוכל לעשות למענם? יקירנו הנופלים תמיד בבית, תמיד מוכנים לקבלנו כאורחים רצויים. פרחים, עציצים מקשטים את קברותיהם. לפעמים בולט תרמיל של פגז מתוך השורות שעליו חרוט שם של היקר, או אגרסל מיוחד ותמיד צפה אותה השאלה - למה זה קרה לו? למה הוא מוכרח להיות כאן? או שמא כמו שכתוב בסידור "אני לא ידעתי דרכי ה' ומחשבותיו אם רק למתנה נתן לי הילד על מנת להחזירו בזמנו, או אם עוונותי ענו בי וחייבתי לקבל הפרענות". במרחק של מאות מטר מהמקום מתנהלת כסדרם חיים תוססים, מכוניות אחר מכונית עוברות במהירות מסחררת. הניגוד מחזיר אותנו למציאות, מוכרחים להיות.

אביו

זאב בלום

יד-אבי בית-הכנסת לזכרו של אבי בלום הי"ד

קרית היובל, ת. ד. 9592, ירושלים

ב"ה

קופת גמילות חסד לעילוי נשמתם של
אבי בלום הי"ד ור' יוסף טרגן ז"ל

